

азъ ги знамъ, че да видишъ зло. Ще се кръстишъ и ще думашъ: пази, Боже, отъ туна беда и лоша жена!

Нали билъ опъкъ и той, отвърналъ ѝ: отъ туна беда може да кажа: пази, Боже, но отъ лоша жена не! Отъ фусты азъ се не плаша. Толкозъ!

Жената този пътъ си премълчала и нищо му не отвърнала.

На другия день, като отишли да оратъ, жената турила въ престилката си едно кило прѣсна риба. Стигнали на нивата, впрегналъ мжжътъ воловетъ, хваналъ ралото, а жената поела поводитъ и върви отпредъ. Както водила воловетъ, по едно време извадила изъ престилката си една риба, пу-снала я на земята, спрѣла се и извикала:

— Е, мжжо, риба!

— Риба ли, ухилилъ се мжжътъ. Я гледай късметъ!

Повървѣли, повървѣли още малко, жената пакъ пу-снала една въ нивата и пакъ извикала:

— Я, мжжо, още една риба!

— Още една ли? Чудна работа! Кой се е надѣвалъ, че такава гладна нива ще въди риба! Събирай, рекълъ, жена, събирай ги!

Орали колкото орали и жената все пу-счала отвреме навреме по една риба на земята, навежда-дала се, събирала ги, докато станали доста.

Като изорали нивата, жената си отишла въ село, а мжжътъ останалъ да пасе воловетъ до вечерта.

Върналъ се по тъмно той, разпрегналъ колата, подредилъ добитъка и засмѣнъ до уши рекълъ на жена си:

— Е, жено, стотви ли я? Ще си хапнемъ ли прѣсна риба?